

בש"פ 6183/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 6183/15

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' בתשרי התשע"ו (20.9.2015)

בשם המבקשת: עו"ד דותן רוסו
בשם המשיב: עו"ד יאיר נדשי

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996
(להלן: חוק המעצרים), בגדרה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים החל מיום 26.9.2015, או עד
למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 60159-09-14 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע

עמוד 1

1. ביום 28.9.2014 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של אינוס לפי סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק; מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) לחוק בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק; ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.
2. עובדות כתב האישום מתוארות בפירוט בהחלטה שניתנה ביום 22.6.2015 בבש"פ 4221/15. בתמצית יתואר, כי בחודש מאי 2014 הפגישה אמה של המתלוננת בין המשיב לבין המתלוננת, וסיפרה לשניהם כי המשיב הוא אביה של המתלוננת. המשיב סירב להכיר במתלוננת כבתו, אך החל להיפגש עמה בביתה ולקנות לה מתנות, כאשר היא פונה אליו בתואר "אבא". באחד מביקוריו נכנס המשיב לחדרה של המתלוננת, נישקה על פיה, מישש את גופה וליטף את איבר מינה ללא הסכמה. בליל ה- 6.7.2014 נענתה המתלוננת להזמנתו של המשיב לבוא לביתו, שם הפשיט המשיב בכוח את המתלוננת והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולפי הטבעת של המתלוננת ללא הסכמתה. בסמוך לאחר מכן, איים על המתלוננת שיצלם אותה בעירום ויפיץ את התמונות אם לא תענה לדרישותיו המיניות. בהמשך, הפשיט המשיב את המתלוננת והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה שלא בהסכמתה בשלושה מקרים נוספים.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. בהחלטתו מיום 7.10.2014 קיבל בית המשפט קמא את בקשת המדינה והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים (מ"ת 60200-09-14, כב' השופטת ר' בש). בהחלטה נקבע, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וכן עילת מעצר של מסוכנות סטטוטורית ושל חשש לשיבוש הליכי משפט. עוד נקבע, כי מאחר שלא הוצעה חלופת מעצר מתאימה על-ידי המשיב, אין מקום להורות על עריכת תסקיר מעצר.
4. משחלפו תשעה חודשים מהגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה להארכת המעצר בתשעים ימים נוספים. בהחלטתו מיום 22.6.2015 (בש"פ 4221/15) התקבלה בקשת המדינה ונקבע, כי בנסיבות המקרה, ואף שחלפו תשעה חודשים מיום מעצרו של המשיב, גובר השיקול שעניינו בצורך להגן על שלום הציבור בכללותו ועל שלום המתלוננת בפרט. באותה החלטה ציינת, כי ההליך העיקרי בעניינו של המשיב התנהל בתחילה בעצלתיים, ומשהסתיימה עדות המתלוננת ניתן לצפות שהמשפט יתנהל בקצב ראוי. בנוסף הוזכר, כי המשיב לא ניצל את האפשרות שניתנה לו, לבקש מבית משפט קמא להורות על הגשת תסקיר במקרה בו יעלה בידיו לאתר חלופת מעצר הולמת. על כן, גם אם היה מקום לשחררו לחלופת מעצר, אין היתכנות מעשית לאופציה זו.
5. אשר להליך העיקרי - בישיבת ההקראה של כתב האישום, שהתקיימה ביום 6.10.2014, כפר המשיב במיוחס לו. ישיבות שנקבעו לשמיעת ראיות בתיק נדחו מעת לעת, בעיקר בשל עיכוב בהעברת תיקה האישי של המתלוננת מהמעון בו היא שוהה לעיון הצדדים. עד כה נשמעה עדותה של המתלוננת במשך שלוש ישיבות הוכחות, ובישיבה הרביעית נשמעה עדת תביעה נוספת אחת בלבד, לאחר שבבוקר הדיון הודיע בא-כוח המשיב כי הוא מוותר על שמיעתם של ארבעה עדי תביעה נוספים שזומנו לאותו היום. לעת הזאת, קבועים שלושה מועדים נוספים לסיום שמיעת ראיות ולסיכומים לחודש נובמבר, ומועד נוסף לתחילת חודש דצמבר.

הבקשה דנא

6. על-פי הבקשה, מסוכנותו של המשיב לציבור בכלל ולמתלוננת בפרט נלמדת מהניצול, המרמה, האלימות

והאכזריות בה נהג המשיב. עדות נוספת לאופיו האלים מצויה, לפי הבקשה, בעברו הפלילי הכבד, הכולל 13 רישומים של הרשעות בעבירות רכוש, אלימות וסמים, בגין ריצה המשיב עונשי מאסר ארוכים. המבקשת מציינת, כי המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו חודש אחד בלבד לאחר ששחרר ממאסר. עוד נטען, כי בתיק ישנם עדים ממשפחת המשיב ושחרורו מעלה חשש לשיבוש מהלכי משפט, וכן כי נוכח העונש החמור הצפוי למשיב, קיים חשש להימלטות מהדין. אשר לעיכובים שחלו בתיק, המבקשת טוענת כי העיכובים שחלו לא היו בשליטתה. כמו כן, נטען כי בדיון מיום 8.7.2015 הודיע בא-כוח המשיב כי להערכתו תידרשנה שתי ישיבות נוספות בלבד לשמיעת פרשות התביעה וההגנה כאחד. נוכח האמור, מבקשת המדינה כי נורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים נוספים.

7. בדיון בבקשה טען בא-כוח המשיב שאף-על-פי שחלפה תקופה של שנה ממועד הגשת כתב האישום, עד כה נשמעו עדויותיהן של המתלוננת ואמה בלבד. כמו כן, הדגיש בא-כוח המשיב כי חל עיכוב ממשי בתיק לנוכח החלפת פרקליטים, ולאחר מכן בשל התנגדות הפרקליטות לבקשה לקבלת חומר ראיות, בקשה אשר התקבלה בסופו של יום. בא-כוח המשיב חזר על הטענה שטען בהארכת המעצר הקודמת (בש"פ 4221/15), ולפיה עיקרה של המסוכנות שנקבעה לגבי המשיב היא כלפי המתלוננת באופן ספציפי, וכיוון שהמתלוננת נמצאת במעון סגור המסוכנות מתאינת. בא-כוח המשיב הודה שאמנם העלה את הסברה כי המשפט עשוי להסתיים במסגרת תקופת הארכת המעצר הנוכחית, אך טען שאין בכך כדי לשנות את נקודת האיזון בה אנו מצויים, ולפיה יש מקום להורות על שחרור המשיב בתנאים מגבילים כגון מעצר בית בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

8. לאחר העיון בבקשה ושמיעת הצדדים, באתי לכדי מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. לא שוכנעתי בדבר היות המסוכנות של המשיב מצומצמת ותחומה, כפי שניסה לטעון בא-כוחו, ועל כך כבר הרחבתי בהחלטה בבקשה הקודמת בעניינו (ראו בש"פ 4221/15, בפסקה 6). כאמור שם, המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב נוכח המעשים החמורים המיוחסים לו בכתב האישום, מתעצמת אף יותר כאשר מובא בחשבון עברו הפלילי המכביד מאד, והעובדה כי העונשים הכבדים שהושתו עליו בעבר לא הצליחו להרתיעו מלשוב למעשי עבריינות אלימים. מעבר לכך, בעניינו גם לא ניתן לומר שחלוף הזמן מטה את הכף לעבר שחרורו של המשיב, ובפרט כאשר לא עלה בידו להציע חלופת מעצר קונקרטית שניתן יהיה לבחנה לרקע מסוכנותו. לבסוף, וגם לכך יש משמעות, יש לציין שחלה התקדמות ממשית בהליך העיקרי מאז הדיון הקודם, ונראה שהוא מתקרב לסיומו – הערכה שלגביה מסכימים הצדדים. בנסיבות אלה, בהן לא קיימת חלופה מעשית העומדת על הפרק, כאשר נראה שההליך נמצא בשלבים מתקדמים, ולנוכח המסוכנות הנשקפת מן המשיב – יש לקבל את הבקשה.

9. לפיכך, הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב יוארך בתשעים ימים נוספים החל מיום 26.9.2015 או עד למתן פסק הדין בעניינו בתפ"ח 60159-09-14 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ו (24.9.2015).

